

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Finanzgericht Düsseldorf — SEUT 63 ja SEUT 65 artiklan tulkinta — Jäsenvaltion perintöverolainsäädäntö, jossa säädetään kiinteistön arvon verosta vapaaksi osuudeksi 2 000 euroa, jos perinnönjättäjä ja perillinen ovat kolmannessa maassa asuvia henkilöitä, mutta 500 000 euroa, jos perinnönjättäjä tai perillinen ovat kyseisessä valtiossa asuvia henkilöitä

Tuomiolauselma

EY 56 ja EY 58 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle perintöveron laskemista koskevalle jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa säädetään, että kyseisen jäsenvaltion alueella sijaitsevan kiinteistön perimisen yhteydessä veron perusteesta tehtävä vähennys on silloin, kun — kuten pääasian olosuhteissa — perinnönjättäjä ja perinnönsaaja asuivat kuolinhetkellä Sveitsin valaliiton kaltaisessa kolmannessa maassa, pienempi kuin vähennys, jota olisi sovellettu, jos ainakin toinen heistä olisi tuolloin asunut edellä mainitussa jäsenvaltiossa.

(¹) EUVL C 174, 16.6.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 17.10.2013 (Hof van Cassatie van België (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV v. Navigation Maritime Bulgare

(Asia C-184/12) (¹)

(Sopimusveloitteisiin sovellettavasta laista tehty Rooman yleissopimus — 3 artikla ja 7 artiklan 2 kohta — Osapuolten valinnanvapaus — Rajat — Kansainvälisesti pakottavat säännökset — Direktiivi 86/653/ETY — Itsenäiset kauppaedustajat — Tavaroiden myynti- tai ostosopimukset — Päämies päättää edustus sopimuksen — Täytäntöönpanoa koskeva kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään direktiivin vähimmäissuojaa laajemmasta suojasta sekä kauppaedustajien suojasta palvelujen tarjoamista koskevien sopimusten yhteydessä)

(2013/C 367/19)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van Cassatie van België

Pääasian asianosaiset

Kantaja: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Vastaaja: Navigation Maritime Bulgare

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Hof van Cassatie van België — Roomassa 19.6.1980 allekirjoittamista varten avatun sopimusvel-

voitteisiin sovellettavaa lakia koskevan yleissopimuksen (EYVL L 1980, L 266, s. 1) 3 artiklan ja 7 artiklan 2 kohdan tulkinta ja jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppaedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18.12.1986 annetun neuvoston direktiivin 86/653/ETY (EYVL L 382, s. 17) tulkinta — Osapuolten valinnanvapaus — Rajat — Kauppaedustus sopimus — Lauseke, jossa päämiehen valtion laki määrätään sovellettavaksi laiksi — Asian saattaminen kauppaedustajan sijoittautumispaikan tuomioistuimeen

Tuomiolauselma

Roomassa 19.6.1980 allekirjoittamista varten avatun sopimusveloitteisiin sovellettavaa lakia koskevan yleissopimuksen 3 artiklaa ja 7 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että asiaa käsittelevä Euroopan unionin jäsenvaltion tuomioistuin voi syrjäyttää toisen jäsenvaltion lain, jolla annetaan jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppaedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18.12.1986 annetussa neuvoston direktiivissä 86/653/ETY säädetty vähimmäissuoja ja jonka kauppaedustus sopimuksen osapuolet ovat valinneet, tuomioistuinvallion lain hyväksi sillä perusteella, että itsenäisiä kauppaedustajia sääntelevät säännökset ovat tuomioistuinvallion oikeusjärjestyksessä pakottavia, ainoastaan, mikäli asiaa käsittelevä tuomioistuin toteaa yksityiskohtaisin perusteluin, että tuomioistuinvallion lainsäätäjällä on direktiiviä täytäntöön pantaessa pitänyt oleellisenä, että kyseisessä oikeusjärjestyksessä annetaan kauppaedustajalle tässä direktiivissä säädettyä suojaa laajempi suoja, ottaen tältä osin huomioon tällaisten pakottavien säännösten luonteen ja tarkoituksen.

(¹) EUVL C 200, 7.7.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 17.10.2013 (Högsta domstolenin (Ruotsi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Billerud Karlsborg AB ja Billerud Skärblacka AB v. Naturvårdsverket

(Asia C-203/12) (¹)

(Direktiivi 2003/87/EY — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä — Liikapäästöistä maksettava ylitysmaksu — Liikapäästön käsite — Rinnastaminen siihen, että velvollisuutta palauttaa riittävä, edeltävän vuoden päästöjä vastaava määrä päästöoikeuksia direktiivissä säädettyssä määräajassa ei ole noudatettu — Palauttamatta jätettyjen päästöoikeuksien tosiasiallinen hallussapito ei ole vastuuvapausperuste, ellei kyseessä ole ylivoimainen este — Se, että ylitysmaksun muuttaminen ei ole mahdollista — Oikeasuhteisuus)

(2013/C 367/20)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta domstolen

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Billerud Karlsborg AB ja Billerud Skärblacka AB

Vastapuoli: Naturvårdsverket

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Högsta domstolen — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY (EUVL L 275, s. 32) 16 artiklan 3 ja 4 kohdan tulkinta — Direktiivissä säädetty seuraamukset — Toiminnanharjoittajan, joka ei ole kunkin vuoden huhtikuun 30. päivään mennessä palauttanut riittävää määrää päästöoikeuksia, velvollisuus maksaa ylitysmaksu, vaikka palauttamatta jättäminen johtuisi erehdyksestä, hallinnollisesta virheestä tai teknisestä ongelmasta — Se, voidaanko maksu peruuttaa tai voidaanko sitä alentaa

Tuomiolauselma

- 1) Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 16 artiklan 3 ja 4 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että toiminnanharjoittajalle, joka ei ole palauttanut kuluvan vuoden huhtikuun 30. päivään mennessä sen edeltävän vuoden päästöjä vastaavaa määrää hiilidioksidiekvivalentti-päästöoikeuksia, vaikka sillä oli kyseisenä päivänä hallussaan riittävä määrä päästöoikeuksia, ei määrätä kyseisissä säännöksissä säädettyä liikapäästöistä maksettavaa ylitysmaksua.
- 2) Direktiivin 2003/87 16 artiklan 3 ja 4 kohtaa on tulkittava siten, että kansallinen tuomioistuin ei voi muuttaa kyseisissä säännöksissä säädettyä kiinteämääräisen ylitysmaksun määrää suhteellisuusperiaatteen perusteella.

(¹) EUVL C 184, 23.6.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 17.10.2013 (Bundespatentgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Sumitomo Chemical Co. Ltd v. Deutsches Patent- und Markenamt

(Asia C-210/12) (¹)

(Patenttioikeus — Kasvinsuojeluaineet — Lisäsuojatodistus — Asetus (EY) N:o 1610/96 — Direktiivi 91/414/ETY — Kyseisen direktiivin 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettu markkinoille saattamista koskeva kiireellinen lupa)

(2013/C 367/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundespatentgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Sumitomo Chemical Co. Ltd

Vastaaja: Deutsches Patent- und Markenamt

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundespatentgericht — Kasvinsuojeluaineiden lisäsuojatodistuksen käyttöön ottamisesta 23.7.1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1610/96 (EYVL L 198, s. 30) 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 7 artiklan 1 kohdan tulkinta — Lisäsuojatodistuksen saamis-edellytykset — Mahdollisuus laatia mainittu todistus direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetun markkinoille saattamista koskevan ennakkoluvan perusteella — Tehoaine klotianidiini

Tuomiolauselma

- 1) Kasvinsuojeluaineiden lisäsuojatodistuksen käyttöön ottamisesta 23.7.1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1610/96 3 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä lisäsuojatodistuksen myöntämiselle kasvinsuojeluaineelle, jolle on myönnetty kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15.7.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 21.9.2005 annetulla komission direktiivillä 2005/58/EY, 8 artiklan 4 kohdan nojalla markkinoille saattamista koskeva kiireellinen lupa.
- 2) Asetuksen N:o 1610/96 3 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että lisäsuojatodistusta koskeva hakemus tehdään ennen sitä päivää, jolloin tuotteelle annettiin tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu lupa saattaa se kasvinsuojeluaineena markkinoille.

(¹) EUVL C 209, 14.7.2012.